

ZATWIERDZAM

SEKRETARZ MIASTA

Robert Cebula

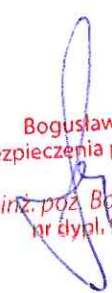
Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego

Urząd Miasta Rybnika
Budynek „B”

ul. Bolesława Chrobrego 8
44-200 Rybnik

Instrukcję należy przechowywać w miejscu dostępnym dla ekip
ratowniczych

Opracował:

Bogusław Łabędzki
zabezpieczenia przeciwpożarowe
mgr inż. poż. Bogusław Łabędzki
nr dypl. 5GSP 4771

Aktualizacja
Rybnik, kwiecień 2026 r.

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

Spis treści

1	Wstęp.....	2
1.1	Podstawa prawna opracowania	3
1.2	Ważne pojęcia z zakresu ochrony przeciwpożarowej.....	5
1.3	Cel i zakres instrukcji	8
2	Warunki ochrony przeciwpożarowej wynikające z przeznaczenia obiektu	11
2.1	Charakterystyka ogólna obiektu	11
2.2	Warunki ochrony przeciwpożarowej.....	12
3	Dobór urządzeń przeciwpożarowych w obiekcie	20
3.1	Wyposażenie budynku w instalacje i urządzenia przeciwpożarowe	20
3.2	Zapewnienie możliwości prowadzenia działań ratowniczo – gaśniczych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej	25
4	Opinia w sprawie spełnienia wymagań bezpieczeństwa pożarowego.....	26
5	Sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru.....	28
6	Warunki i organizacja ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzania	31
6.1	Sposoby ogłaszania ewakuacji	32
6.2	Sposoby prowadzenia ewakuacji zorganizowanej i indywidualnej.....	33
6.3	Praktyczne sposoby sprawdzania warunków i organizacji ewakuacji	35
7	Sposoby zabezpieczenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym	36
8	Zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej, dla osób będących ich stałymi użytkownikami.....	42
9	Czynności zabronione	44

1 Wstęp

Ochrona przeciwpożarowa polega na realizacji przedsięwzięć mających na celu ochronę życia, zdrowia, mienia lub środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem poprzez:

- zapobieganie powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia,
- zapewnienie sił i środków do zwalczania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia,
- prowadzenie działań ratowniczych.

Odpowiedzialność za realizację obowiązków z zakresu ochrony przeciwpożarowej, o których mowa powyżej, stosownie do obowiązków i zadań powierzonych w odniesieniu do budynków, obiektu budowlanego lub terenu, przejmuje w całości lub w części ich zarządca lub użytkownik, na podstawie zawartej umowy cywilnoprawnej ustanawiającej zarząd lub użytkowanie. W przypadku, gdy umowa taka nie została zawarta, odpowiedzialność za realizację obowiązków z zakresu ochrony przeciwpożarowej spoczywa na faktycznie władającym budynkiem, obiektem budowlanym lub terenem. Osoba fizyczna, osoba prawna, organizacja lub instytucje korzystające ze środowiska, budynku, obiektu lub terenu są obowiązane zabezpieczyć je przed zagrożeniem pożarowym lub innym miejscowym zagrożeniem.

Właściciel, zarządca lub użytkownik budynku, obiektu budowlanego lub terenu, a także podmioty, o których mowa powyżej, ponoszą odpowiedzialność za naruszenie przepisów przeciwpożarowych.

Właściciel budynku, obiektu budowlanego lub terenu, zapewniając ich ochronę przeciwpożarową, jest zobowiązany:

- przestrzegać przeciwpożarowych wymagań techniczno-budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,
- wyposażyć budynek lub teren w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice,
- zapewnić konserwację oraz naprawy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne funkcjonowanie,

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

- zapewnić osobom przebywającym w budynku, obiekcie budowlanym lub na terenie, bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji,
- przygotować budynek, obiekt budowlany lub teren do prowadzenia akcji ratowniczej,
- zapoznać pracowników z przepisami przeciwpożarowymi,
- ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

Zgodnie z §207 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r.

w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. z dnia 9 czerwca 2022 r. Dz.U. z 2022 r., poz. 1225, ostatnia zmiana: Dz.U. z 2024 r., poz. 726) budynek i urządzenia z nim związane powinny być zaprojektowane i wykonane w sposób zapewniający w razie pożaru:

- zachowanie nośności konstrukcji przez określony czas;
- ograniczenie rozprzestrzeniania się ognia i dymu wewnątrz budynku;
- ograniczenie rozprzestrzeniania się pożaru na sąsiednie obiekty budowlane lub tereny przyległe;
- możliwość ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób;
- uwzględnienie bezpieczeństwa ekip ratowniczych.

1.1 Podstawa prawna opracowania

Podstawą prawną opracowania „Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego” jest:

1. USTAWA z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (t.j. z dnia 1 października 2024 r. Dz.U. z 2024 r., poz. 1443, ostatnia zmiana: Dz.U. z 2024 r., poz. 1717)
2. USTAWA z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (t.j. z dnia 13 lutego 2025 r. (Dz.U. z 2025 r., poz. 188)
3. USTAWA z dnia 07 lipca 1994r. Prawo budowlane (t.j. Dz.U. 2025 poz.418)
4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010 nr 109, poz. 719, t.j. z dnia 28 kwietnia 2023 r. (Dz.U. z 2023 r., poz. 822),

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

5. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. Nr 124, poz. 1030).
6. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. z dnia 9 czerwca 2022 r. Dz.U. z 2022 r., poz. 1225, ostatnia zmiana: Dz.U. z 2024 r., poz. 726),
7. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 5 sierpnia 2023 r. w sprawie uzgadniania projektu zagospodarowania działki lub terenu, projektu architektoniczno-budowlanego, projektu technicznego oraz projektu urządzenia przeciwpożarowego pod względem zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej (Dz.U. z 2023 poz. 1563)
8. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 19 lutego 2020r. w sprawie wymagań w zakresie ochrony przeciwpożarowej, jakie mają spełniać obiekty lub ich części oraz inne miejsca przeznaczone do zbierania, magazynowania lub przetwarzania odpadów (Dz. U. rok 2020 poz. 296)
9. PN-EN 671-1: 1999 Stałe urządzenia gaśnicze. Hydranty wewnętrzne. Hydranty wewnętrzne z węzłem półsztywnym;
10. PN-EN 671-3: 2002 Stałe urządzenia gaśnicze. Hydranty wewnętrzne. Część 3: Konserwacja hydrantów wewnętrznych z węzłem półsztywnym i hydrantów z węzłem płasko składanym.
11. PKN-CEN/TS 54-14: 2006 Systemy sygnalizacji pożarowej -- Część 14: Wytyczne planowania, projektowania, instalowania, odbioru, eksploatacji i konserwacji;
12. PN-B-02877-4: 2001 Ochrona przeciwpożarowa budynków. Instalacje grawitacyjne do odprowadzania dymu i ciepła. Zasady projektowania;
13. PN-IEC 60364-5-56: 1999 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Instalacje bezpieczeństwa;
14. PN-IEC 61024-1 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Zasady ogólne;
15. PN-B - 02852: 2001 Obliczanie gęstości obciążenia ogniowego oraz wyznaczanie względnego czasu trwania pożaru.

1.2 Ważne pojęcia z zakresu ochrony przeciwpożarowej

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

Jeśli w dokumencie zawarto określenia to oznaczają one:

ochrona przeciwpożarowa - rozumie się przez to realizację przedsięwzięć mających na celu ochronę zdrowia, życia, mienia lub środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem,

pożar - rozumie się przez to niekontrolowany proces spalania, zachodzący poza miejscem do tego celu przeznaczonym, przynoszący straty materialne,

inne miejscowe zagrożenie - rozumie się przez to inne niż pożar i klęska żywiołowa zdarzenie, wynikające z rozwoju cywilizacyjnego i naturalnych praw przyrody (katastrofy techniczne, chemiczne i ekologiczne), a stanowiące zagrożenie dla życia, zdrowia i mienia,

zapobieganie powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia - rozumie się przez to zapewnienie nieruchomościom koniecznych warunków ochrony technicznej oraz tworzenie warunków organizacyjnych i formalnoprawnych zapewniających ochronę ludzi i mienia, a także minimalizujących skutki pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia,

działania ratownicze - rozumie się przez to każdą czynność podjętą w celu ratowania życia, zdrowia i mienia, a także likwidację źródła powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia,

bezpieczeństwo pożarowe - rozumie się przez to stan eliminujący zagrożenie dla życia lub zdrowia, uzyskiwany poprzez funkcjonowanie norm prawnych, technicznych systemów zabezpieczeń oraz prowadzenia działań zapobiegawczych,

materiały niebezpieczne pożarowo - rozumie się przez to ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 55°C, gazy palne, ciała stałe zapalające się samorzutnie w powietrzu, materiały wybuchowe i pirotechniczne, materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy palne, materiały ulegające samorzutnemu rozkładowi lub polimeryzacji oraz materiały mające skłonności do samozapalenia,

ciecz palna - rozumie się przez to ciecz o temperaturze zapłonu do 100°C,

zagrożenie wybuchem - rozumie się przez to możliwość tworzenia przez palne gazy, pary palnych cieczy, pyły lub włókna palnych ciał stałych, w różnych warunkach, mieszanin z powietrzem, które pod wpływem czynnika inicjującego zapłon wybuchają, czyli ulegają gwałtownemu spalaniu połączonemu ze wzrostem ciśnienia,

urządzenia przeciwpożarowe - należy przez to rozumieć urządzenia (stałe lub półstałe, uruchamiane ręcznie lub samoczynnie) służące do zapobiegania powstaniu, wykrywania,

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

zwalczania pożaru lub ograniczania jego skutków, a w szczególności: stałe i półstałe urządzenia gaśnicze i zabezpieczające, urządzenia inertyzujące, urządzenia wchodzące w skład dźwiękowego systemu ostrzegawczego i systemu sygnalizacji pożarowej, w tym urządzenia sygnalizacyjno-alarmowe, urządzenia odbiorcze alarmów pożarowych i urządzenia odbiorcze sygnałów uszkodzeniowych, instalacje oświetlenia ewakuacyjnego, hydranty wewnętrzne i zawory hydrantowe, hydranty zewnętrzne, pompy w pompowniach przeciwpożarowych, przeciwpożarowe klapy odcinające, urządzenia oddymiające, urządzenia zabezpieczające przed powstaniem wybuchu i ograniczające jego skutki, kurtyny dymowe oraz drzwi, bramy przeciwpożarowe i inne zamknięcia przeciwpożarowe, jeżeli są wyposażone w systemy sterowania, przeciwpożarowe wyłączniki prądu oraz dźwigi dla ekip ratowniczych,

kategoria zagrożenia ludzi – rozumie się przez to kwalifikację budynku, jego części lub pomieszczenia ze względu na funkcję:

- **ZL I** – budynki zawierające pomieszczenia przeznaczone do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób niebędących ich stałymi użytkownikami, a nieprzeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się,
- **ZL II** – przeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się, takie jak szpitale, żłobki, przedszkola, domy dla osób starszych,
- **ZL III** – budynki użyteczności publicznej niezakwalifikowane do ZL I i ZL II,
- **ZL IV** – budynki mieszkalne,
- **ZL V** – budynki zamieszkania zbiorowego niezakwalifikowane do ZL I i ZL II,

wybuch - gwałtowna reakcja oksydacyjna lub reakcja rozszczepienia, w wyniku której następuje skok temperatury lub ciśnienia albo oba razem,

pomieszczenie zagrożone wybuchem - pomieszczenie, w którym może wytworzyć się mieszanina wybuchowa, powstała z wydzielającej się takiej ilości palnych gazów, par, mgieł lub pyłów, której wybuch mógłby spowodować przyrost ciśnienia w tym pomieszczeniu przekraczający 5 kPa, określa się jako pomieszczenie zagrożone wybuchem,

strefa zagrożenia wybuchem - rozumie się przez to przestrzeń, w której może występować mieszanina substancji palnych z powietrzem lub innymi gazami utleniającymi, o stężeniu zawartym między dolną i górną granicą wybuchowości,

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

teren przyległy - rozumie się przez to pas terenu wokół obiektu o szerokości równej minimalnej dopuszczalnej odległości od innych obiektów ze względu na wymagania ochrony przeciwpożarowej, określonej w przepisach techniczno-budowlanych,

techniczne środki zabezpieczeń przeciwpożarowych - rozumie się przez to urządzenia, sprzęt, instalacje lub rozwiązania budowlane służące zapobieganiu powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów,

stałe urządzenia gaśnicze - rozumie się przez to urządzenia na stałe związane z obiektem, zawierające własny zapas środka gaśniczego, wyposażone w układ przechowywania i podawania środka gaśniczego, uruchamiane automatycznie we wczesnej fazie rozwoju pożaru,

urządzenia do usuwania dymów lub gazów pożarowych - rozumie się przez to urządzenie montowane w górnych częściach klatek schodowych i pomieszczeń, uruchamiane w przypadku nagromadzenia się gorących gazów i dymów pożarowych w celu ich odprowadzenia drogą wentylacji naturalnej lub wymuszonej,

zabezpieczenie przed zadymieniem dróg ewakuacyjnych - należy przez to rozumieć zabezpieczenie przed utrzymywaniem się na drogach ewakuacyjnych dymu w ilości, która ze względu na ograniczenie widoczności, toksyczność lub temperaturę uniemożliwiłaby bezpieczną ewakuację,

przeciwpożarowy wyłącznik prądu - rozumie się przez to wyłącznik odcinający dopływ prądu do wszystkich obwodów z wyjątkiem obwodów zasilających instalacje i urządzenia, których funkcjonowanie jest niezbędne w czasie pożaru,

warunki ewakuacji - rozumie się przez to zespół przedsięwzięć oraz środków techniczno-organizacyjnych zapewniający szybkie i bezpieczne opuszczenie strefy zagrożonej lub objętej pożarem,

zagrożenie życia ludzi - użytkowany budynek istniejący uznaje się za zagrażający życiu ludzi, z zastrzeżeniem, że nie stosuje się zasad w stosunku do budynków wzniesionych zgodnie z ustawą z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. poz. 1118, z późn. zm.) oraz aktami wykonawczymi wydanymi na podstawie tej ustawy, gdy występujące w nim warunki techniczne nie zapewniają możliwości ewakuacji ludzi.

Podstawą do stwierdzenia, że w budynku występują ww. warunki techniczne, może być:

1) szerokość przejścia, dojścia lub wyjścia ewakuacyjnego albo biegu bądź spocznika klatki schodowej służącej ewakuacji, mniejsza o ponad jedną trzecią od określonej w przepisach techniczno-budowlanych;

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

- 2) długość przejścia lub dojścia ewakuacyjnego większa o ponad 100% od określonej w przepisach techniczno-budowlanych;
- 3) występowanie w pomieszczeniu strefy pożarowej zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL I, ZL II lub ZL V albo na drodze ewakuacyjnej:
 - a) okładziny sufitu lub sufitu podwieszonoego z materiału łatwo zapalnego lub kapiącego pod wpływem ognia, bądź wykładziny podłogowej z materiału łatwo zapalnego,
 - b) okładziny ściennej z materiału łatwo zapalnego na drodze ewakuacyjnej, jeżeli nie zapewniono dwóch kierunków ewakuacji;
- 4) nie wydzielenie ewakuacyjnej klatki schodowej budynku wysokiego innego niż mieszkalny lub wysokościowego, w sposób określony w przepisach techniczno-budowlanych;
- 5) niezabezpieczenie przed zadymieniem dróg ewakuacyjnych wymienionych w przepisach techniczno-budowlanych, w sposób w nich określonych;
- 6) brak wymaganego oświetlenia awaryjnego w odniesieniu do strefy pożarowej zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL I, ZL II lub ZL V albo na drodze ewakuacyjnej prowadzącej z tej strefy na zewnątrz budynku.

1.3 Cel i zakres instrukcji

Instrukcję Bezpieczeństwa Pożarowego opracowano zgodnie z postanowieniami § 6 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów:

„§ 6. 1. Właściciele, zarządcy lub użytkownicy obiektów bądź ich części stanowiących odrębne strefy pożarowe, przeznaczonych do wykonywania funkcji użyteczności publicznej, zamieszkania zbiorowego, produkcyjnych, magazynowych oraz inwentarskich, zapewniają i wdrażają instrukcję bezpieczeństwa pożarowego, zawierającą:

- 1) warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia, sposobu użytkowania, prowadzonego procesu technologicznego, magazynowania (składowania) i warunków technicznych obiektu, w tym zagrożenia wybuchem;
- 2) określenie wyposażenia w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice oraz sposoby poddawania ich przeglądów technicznym i czynnościom konserwacyjnym;
- 3) sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia;
- 4) sposoby zabezpieczenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, jeżeli takie prace są przewidywane;

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

- 5) warunki i organizację ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzania;
- 6) sposoby zapoznania użytkowników obiektu, w tym zatrudnionych pracowników, z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej instrukcji;
- 7) zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących ich stałymi użytkownikami;
- 8) plany obiektów, obejmujące także ich usytuowanie, oraz terenu przyległego, z uwzględnieniem graficznych danych dotyczących w szczególności:
 - a) powierzchni, wysokości i liczby kondygnacji budynku,
 - b) odległości od obiektów sąsiadujących,
 - c) parametrów pożarowych występujących substancji palnych,
 - d) występującej gęstości obciążenia ogniowego w strefie pożarowej lub w strefach pożarowych,
 - e) kategorii zagrożenia ludzi, przewidywanej liczby osób na każdej kondygnacji i w poszczególnych pomieszczeniach,
 - f) lokalizacji pomieszczeń i przestrzeni zewnętrznych zaklasyfikowanych, jako strefy zagrożenia wybuchem,
 - g) podziału obiektu na strefy pożarowe,
 - h) warunków ewakuacji, ze wskazaniem kierunków i wyjść ewakuacyjnych,
 - i) miejsc usytuowania urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, kurków głównych instalacji gazowej, materiałów niebezpiecznych pożarowo oraz miejsc usytuowania elementów sterujących urządzeniami przeciwpożarowymi,
 - j) wskazania dojeżdżać do dźwigów dla ekip ratowniczych,
 - k) hydrantów zewnętrznych oraz innych źródeł wody do celów przeciwpożarowych,
 - l) dróg pożarowych i innych dróg dojazdowych, z zaznaczeniem wjazdów na teren ogrodzony;
- 9) wskazanie osób lub podmiotów opracowujących instrukcję”.

Celem opracowania jest ustalenie wymagań ochrony przeciwpożarowej w zakresie organizacyjnym, technicznym i porządkowym, jakie należy uwzględnić w czasie eksploatacji obiektu oraz znajdujących się w nim urządzeń, w tym przede wszystkim urządzeń przeciwpożarowych. Ustawa o ochronie przeciwpożarowej definiuje ochronę przeciwpożarową, jako zespół zadań mających na celu ochronę życia, zdrowia, mienia i środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem.

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

Zapewnienie właściwej ochrony przeciwpożarowej obiektu lub terenu zgodnie z art. 4 ustawy o ochronie przeciwpożarowej należy do obowiązków jego właściciela, zarządcy lub użytkownika. Cel ten powinien być osiągnięty poprzez wypełnienie obowiązków polegających na:

- 1) przestrzeganiu przeciwpożarowych wymagań techniczno-budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,
- 2) wyposażeniu budynku, obiektu budowlanego lub terenu w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice,
- 3) zapewnieniu konserwacji oraz naprawy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne funkcjonowanie,
- 4) zapewnieniu osobom przebywającym w budynku, obiekcie budowlanym lub na terenie, bezpieczeństwa i możliwości ewakuacji,
- 5) przygotowaniu budynku, obiektu budowlanego lub terenu do prowadzenia akcji ratowniczej,
- 6) zapoznaniu pracowników z przepisami przeciwpożarowymi,
- 7) ustaleniu sposobów postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

2 Warunki ochrony przeciwpożarowej wynikające z przeznaczenia obiektu

2.1 Charakterystyka ogólna obiektu

2.1.1 Lokalizacja

Nieruchomość położona w ścisłym centrum Rybnika przy ul. Bolesława Chrobrego, na działce oznaczonej geodezyjnie nr 724/8.

Budynek od strony północnej i wschodniej graniczy z działkami drogowymi ulic Bolesława Chrobrego i 3 Maja. Od strony południowej sąsiaduje z budynkiem usługowym - bankiem, a od strony zachodniej z budynkiem handlowo usługowym, pomiędzy którymi znajduje się działka drogowa.

Budynek jest wolno stojący, odległy od sąsiednich obiektów budowlanych o 14 m od budynku handlowo – usługowego od strony zachodniej i ponad 20 m od budynku banku od strony południowej.

Budynek posiada 4 kondygnacje nadziemne oraz jedną kondygnację podziemną. Budynek posiada także poddasze w części przeznaczone na archiwum.

Wejście główne do budynku zlokalizowane jest na rogu ulic Bolesława Chrobrego i 3 Maja.

2.1.2 Charakterystyka budowlana

Konstrukcja obiektu.

Ściany stanowiące konstrukcję nośną budynku są wykonane w technologii tradycyjnej murowanej o klasie odporności ogniowej co najmniej REI 120, wykonane zgodnie z obowiązującymi normami. Stropy między kondygnacjami gęsto żebrowe, ściany podziału wewnętrznego nie stanowiące elementów głównej konstrukcji nośnej wykonano z cegły ceramicznej. Konstrukcja dachu wykonana z elementów drewnianych uodpornionych ogniochronnie oraz osłoniętych płytami o podwyższonej odporności ogniowej w systemie KNAUF. Ściany konstrukcyjne na poziomie piwnic żelbetowe.

Obudowa klatki schodowej spełnia wymagania klasy REI60 odporności ogniowej, wykonana jest z elementów niepalnych w systemie tradycyjnym murowana.

Stropy żelbetowe o klasie odporności ogniowej REI 60 wykonane zgodnie z obowiązującymi normami. Ściany działowe oraz obudowy dróg ewakuacyjnych posiadają klasę odporności ogniowej minimum EI 30.

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

2.1.3 Warunki funkcjonalne, instalacyjne i ewakuacyjne

Budynek przeszedł w użytkowanie Urzędu Miasta Rybnika w 2024 roku, obecnie prowadzone są w nim prace dostosowawcze do funkcji przewidzianych przez obecnego użytkownika i nie jest w całości zagospodarowany. W użytkowaniu znajdują się kondygnacje: częściowo parterowa w skrzydle budynku przyległym do ul. Bolesława Chrobrego, 1 i 3 piętra. Użytkowane kondygnacje przeznaczone na pomieszczenia biurowe oraz archiwa. Pozostałe pomieszczenia w dalszym terminie będą oddawane do użytku po przeprowadzonym remoncie lecz nie zmieniają swojego dotychczasowego przeznaczenia w rozumieniu przepisów przeciwpożarowych. Dotychczasowe i przewidywane przeznaczenie kondygnacji nadziemnych to pomieszczenia biurowe administracji publicznej. Kondygnacja podziemna zawiera pomieszczenia techniczne, magazynowe i archiwa. Poddasze w części przeznaczone na archiwa, w części na pomieszczenia techniczne. W budynku znajduje się jedna centralnie położona, obudowana i zamykana drzwiami klatka schodowa. W budynku aktualnie, w związku z użytkowaniem tylko jednej kondygnacji, przebywać może do 91 osób, będących stałymi użytkownikami obiektu.

2.2 Warunki ochrony przeciwpożarowej

Ilość kondygnacji nadziemnych	– 4
Ilość kondygnacji podziemnych	– 1
Wysokość	– 21m – budynek średniowysoki
Kategoria zagrożenia ludzi	– ZL III
Powierzchnia wewnętrzna	– 3228m ²
Kubatura	– 12912 m ³
Klasa odporności pożarowej budynku	– B z elementów NRO

Przewidywana liczba osób na każdej kondygnacji i w poszczególnych pomieszczeniach, w których mogą przebywać jednocześnie większe grupy ludzi.

Na poszczególnych kondygnacjach przebywać będzie następująca liczba osób:

- parter – w części użytkowany do 20 stałych użytkowników
- I piętro – do 51 stałych użytkowników
- II piętro – nieużytkowane
- III piętro - do 20 osób
- poddasze - nieużytkowane

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

Łącznie – maksymalnie do 91 stałych użytkowników oraz niewielka ilość petentów, łącznie do 100 osób. Nie przewiduje się na obecnym etapie zagospodarowania budynku, użytkowania pomieszczeń dla ponad 50 osób.

2.2.1 Klasa odporności pożarowej budynku.

Budynek wymaga spełnienia klasy „B” odporności pożarowej. Dla tej klasy odporności pożarowej budynku, wymagana jest następująca odporność ogniowa elementów budowlanych:

Główna konstrukcja nośna	R 120
Konstrukcja dachu	R 30
Strop	REI 60
Ściana zewnętrzna	EI 60 (o-i)
Ściana wewnętrzna	EI 30
Przekrycie dachu	RE 30

Oznaczenia użyte przy klasyfikacji odporności ogniowej oznaczają:

R - nośność ogniowa (w minutach), określona zgodnie z Polską Normą dotyczącą zasad ustalania klas odporności ogniowej elementów budynku,

E - szczelność ogniowa (w minutach), określona jw.,

I - izolacyjność ogniowa (w minutach), określona jw.,

(-) - nie stawia się wymagań.

Klasa odporności ogniowej ściany zewnętrznej dotyczy pasa między kondygnacyjnego o wysokości, co najmniej 0,8m.

Klasa odporności ogniowej schodów – 60 min (R 60).

Pomieszczenia techniczne niepowiązane funkcjonalnie z częścią budynku zaliczoną do kategorii zagrożenia ludzi powinny być zamknięte drzwiami o klasie odporności ogniowej EI 60 i wydzielone ścianami i stropem REI 120.

Klasa odporności ogniowej obudowy wydzielonej klatki schodowej – 60 min (REI 60) oraz drzwi do klatki schodowej – bez klasy odporności ogniowej i dymoszczelności.

Wszystkie drzwi przeciwpożarowe posiadające wymagane odporności ogniowe powinny być wyposażone w urządzenia zapewniające samoczynne zamknięcie otworu w razie pożaru. Jeżeli zamknięcie drzwi nie odbywa się w sposób automatyczny należy stosować tzw. samozamykacze.

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

Drewniana konstrukcja dachu została zabezpieczona środkami ognioochronnymi do stanu nie rozprzestrzeniania ognia i osłonięta sufitem podwieszanym systemowym o klasie odporności ogniowej EI 30. Pokrycie dachu stanowi papa bitumiczna na deskowaniu, a ocieplenie wykonano z wełny mineralnej.

Klatka schodowa oddymiana, obudowane ścianami o klasie odporności ogniowej REI 60 i zamykane drzwiami bez klasy odporności ogniowej i dymoszczelności. Biegi klatek schodowych są żelbetowe o klasie odporności ogniowej R 60, ich szerokość wynosi nie mniej niż 1,3 m a spoczników 1,35 m. Drzwi zewnętrzne z klatki schodowej posiadają szerokość 0,9 m .

2.2.2 Podział obiektu na strefy pożarowe.

Budynek wymaga wydzielenia kondygnacji podziemnej jako odrębnej strefy pożarowej ze względu na przekroczenie dopuszczalnej powierzchni strefy pożarowej w przypadku gdyby strefa obejmowała kondygnację podziemną. Wydzielona strefa pożarowa wymaga zamknięcia drzwiami o klasie odporności ogniowej EIS 60, wydzielenia ścianami i stropem REI 120.

Dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej obejmującej kondygnację podziemną nie może przekraczać 2500m². W przypadku gdy strefa pożarowa nie obejmuje kondygnacji podziemnej jej powierzchnia może wynosić nawet 5000m².

Powierzchnia strefy pożarowej bez wydzielenia kondygnacji podziemnej wynosi 3328 m². Pomieszczeniami wydzielonymi pożarowo, a niebędącymi odrębnymi strefami pożarowymi są pomieszczenia poddasza. Pomieszczenia wydzielone powinny posiadać zamknięcia o odporności ogniowej nie mniejszej niż EI30.

2.2.3 Warunki ewakuacji

Ewakuacja, na poszczególnych kondygnacjach odbywać się będzie korytarzami wewnętrznymi o szerokości ponad 1,4 m do obudowanej i oddymianej klatki schodowej, z której wyjście ewakuacyjne o szerokości 1,0 m prowadzi bezpośrednio na zewnątrz budynku – dziedziniec wewnętrzny.

Biegi i spoczniki klatek schodowych żelbetowe o klasie odporności ogniowej R 60 i szerokości odpowiednio 1,3 m i 1,34 m.

Na każdej kondygnacji ewakuacja prowadzona jest poprzez klatkę schodową z drzwiami o szerokości 1,0 m lub 1,2 m w przypadku skrzydła przy ul Bolesława Chrobrego.

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

Z parteru istnieje możliwość ewakuacji z holu głównego bezpośrednio na zewnątrz budynku drzwiami o szerokości 1,0 m. oraz do ewakuacyjnej klatki schodowej. Część ta będzie, na obecnym etapie zagospodarowania budynku użytkowana tylko w części.

W części użytkowanej budynku nie występują pomieszczenia przeznaczone dla ponad 50 osób lub o powierzchni ponad 300m², dla których wymagane jest zapewnienie co najmniej dwóch wyjść ewakuacyjnych.

Przejścia ewakuacyjne prowadzą przez maksymalnie trzy pomieszczenia a ich długość nie przekracza 40 m.

Długość dojść ewakuacyjnych przy jednym dojściu jest zróżnicowane w poszczególnych skrzydłach budynku. Skrzydło usytuowane wzdłuż ul. Bolesława Chrobrego posiada dojście mierzone od wyjścia z najdalszego pomieszczenia do wejścia na klatkę schodową o długości 13,6 m. Długość dojścia mierzona od wejścia na klatkę schodową z najwyższej kondygnacji z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi do wyjścia na zewnątrz wynosi około 46m.

Drogi i wyjścia ewakuacyjne powinny być oznakowane znakami bezpieczeństwa zgodnie z Polskimi Normami. Na drogach ewakuacyjnych oraz w pomieszczeniach nie należy stosować łatwopalnych wykładzin podłogowych.

Na drogach ewakuacyjnych nie należy stosować elementów łatwo zapalnych. Zabrania się stosowania na drogach ewakuacyjnych łatwo zapalnych elementów wystroju i wyposażenia wnętrza, których produkty spalania są bardzo toksyczne lub intensywnie dymiące. Sufity podwieszane, okładziny sufitowe wykonane powinny być z elementów niepalnych lub nie zapalnych, nie kapiących i nie odpadających pod wpływem ognia. Drzwi co do których wymagana jest klasa odporności ogniowej oraz drzwi których otwarcie zmniejsza wymaganą szerokość dróg ewakuacyjnych należy wyposażyć w samozamykacze.

Obudowaną klatkę schodową wyposażono w instalację oddymiającą uruchamianą z systemu czujek dymowych zainstalowanych na tej klatce. Powierzchnia czynna kłapy dymowej powinna wynosić, co najmniej 5% rzutu danej klatki schodowej. Powierzchnią czynną kłapy dymowej nie jest jej powierzchnia geometryczna. Powierzchnia czynna określana jest przez producenta kłapy lub powinna być przyjmowana ze współczynnikiem 0.6 dla kłap zainstalowanych w płaskich dachach i nie wyposażonych w tzw. kierownice. Napowietrzanie klatek schodowych odbywa się drzwiami zewnętrznymi otwieranymi automatycznie z systemu oddymiania. Powierzchnia otworów napowietrzających powinna

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

być o 30% większa niż powierzchnia geometryczna klap dymowych. Warunki te zostały zachowane. Zabrania się składowania na klatce schodowej materiałów palnych oraz przedmiotów zawężających szerokość biegów i spoczników poniżej wymaganych wymiarów.

Na korytarzach i na klatkach schodowych, w pomieszczeniach bez naturalnego doświetlenia, w ubikacjach dla osób niepełnosprawnych wykonano awaryjne oświetlenie ewakuacyjne. Instalacja spełnia wymagania Polskiej Normy PN-EN 1838 „Zastosowanie oświetlenia. Oświetlenie awaryjne” oraz Polskiej Normy PN-EN 50172:2005 „Systemy awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego”. Oprawy oświetleniowe działają w systemie „na jasno”, wyposażone w autotest spełniają wymagania Polskiej Normy PN-EN 60598-2-22 „Oprawy oświetleniowe Część 2-22 Wymagania szczegółowe”.

Oprawy oświetleniowe do oświetlenia awaryjnego posiadają świadectwo dopuszczenia CNBOP do stosowania w ochronie przeciwpożarowej.

2.2.4 Odległość od obiektów sąsiadujących.

Budynek jest obiektem wolnostojącym oddalonym od innych obiektów, o co najmniej 14m. Z trzech stron graniczy z działkami drogowymi dla których nie wymaga się zachowania odległości, od strony południowej budynek usytuowany jest w granicy działki ścianą bez okien. Ściana ta powinna spełniać wymagania ściany oddzielenia pożarowego. Najbliższy budynek od strony południowej usytuowany jest w odległości ponad 20m.

2.2.5 Parametry pożarowe występujących substancji palnych.

W budynku nie przewiduje się składowania materiałów niebezpiecznych pożarowo w rozumieniu przepisów przeciwpożarowych tj. rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów.

W budynku występują materiały palne standardowo występujące w pomieszczeniach użytkowanych jako biura lub jako pomieszczenia pomocnicze. Są to najczęściej meble biurowe, materiały i urządzenia biurowe itp. Dla strefy pożarowej zaliczonej do kategorii zagrożenia ludzi nie określa się gęstości obciążenia ogniowego.

2.2.6 Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń oraz przestrzeni zewnętrznych.

W budynku nie ma pomieszczeń ani przestrzeni zewnętrznych zaliczanych do zagrożenia wybuchem.

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

2.2.7 Wymagania przeciwpożarowe dla elementów wykończenia wnętrz i wyposażenia stałego.

Podczas użytkowania obiektu, w zakresie elementów wykończenia i wystroju pomieszczeń, korytarzy i klatek schodowych stanowiących drogi ewakuacyjne w budynku należy uwzględnić następujące warunki:

- wykładziny podłogowe powinny być, co najmniej z materiałów trudno zapalnych,
- sufity podwieszane powinny być wykonane z materiałów niepalnych lub niezapalnych, nie kapiących i nie odpadających pod wpływem ognia,
- wszystkie stałe elementy wyposażenia wnętrz powinny być wykonane z materiałów, co najmniej trudno zapalnych,
- do wykończenia wnętrz nie należy stosować materiałów łatwo zapalnych, których produkty rozkładu termicznego są bardzo toksyczne lub intensywnie dymiące - materiały mieszczą się w klasie podstawowej A1 do D oraz w klasach dodatkowych: - w zakresie wydzielania dymu: s1, lub s2; - w zakresie występowania płonących cząstek: d0, d1 lub d2,
- na drogach ewakuacji nie należy stosować materiałów łatwo zapalnych - materiały mieszczą się w klasie podstawowej A1 do D oraz w klasach dodatkowych: - w zakresie wydzielania dymu: s1 lub s2; - w zakresie występowania płonących cząstek: d0, d1 lub d2,
- okładziny sufitów lub sufity podwieszane zostały wykonane z materiałów niepalnych lub niezapalnych, nie kapiących i nie odpadających pod wpływem ognia - materiały mieszczą się w klasie podstawowej A1, A2 lub B oraz w klasach dodatkowych: - w zakresie wydzielania dymu: s1 lub s2; - w zakresie występowania płonących cząstek: d0.

2.2.8 Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego instalacji użytkowych.

Instalacja wentylacji

Instalacja wentylacji w budynku wykonana jako grawitacyjna na podstawie pionowych przewodów kominowych wentylacyjnych wykonanych z materiałów niepalnych. Odporność ogniowa przewodów spełnia wymagania dla normy dotyczącej małych kominów. Przewody nie posiadają dodatkowych izolacji cieplnych i akustycznych. Drzwiczki rewizyjne stosowane w przewodach wykonano z materiałów niepalnych.

Przewody wentylacyjne prowadzone przez strefę pożarową, której nie obsługują, powinny być obudowane elementami o klasie odporności ogniowej (EIS), wymaganej dla elementów oddzielenia przeciwpożarowego tych stref pożarowych, bądź wyposażone

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

powinny być w przeciwpożarowe klapy odcinające (EIS) jak dla danego elementu oddzielenia ppoż. Dotyczy to kondygnacji podziemnej.

W budynku nie zastosowano centralnego systemu klimatyzacji.

Instalacja wodno – kanalizacyjna.

Przepusty instalacyjne w elementach oddzielenia przeciwpożarowego powinny posiadać klasę odporności ogniowej (EI) wymaganą dla tych elementów. Dopuszcza się nie instalowanie przepustów, o których mowa powyżej w przypadku pojedynczych rur instalacji wodnych, kanalizacyjnych i ogrzewczych, wprowadzanych przez ściany i stropy do pomieszczeń higieniczno-sanitarnych.

Przepusty instalacyjne o średnicy większej niż 0,04m w ścianach i stropach pomieszczenia zamkniętego, dla których wymagana klasa odporności ogniowej jest nie niższa niż EI 60 lub REI 60, a nie będących elementami oddzielenia przeciwpożarowego, posiadają klasę odporności ogniowej (EI) ścian i stropów tego pomieszczenia.

Przewody zasilające instalacji wodociągowej przeciwpożarowej należy wyposażyć w zawór pierwszeństwa oraz zabezpieczyć przed niekontrolowanym wypływem wody z instalacji w przypadku uszkodzenia przyborów sanitarnych przyłączonych do instalacji hydrantowej.

Instalacje elektryczne i teletechniczne.

Główne, pionowe ciągi instalacji elektrycznej są prowadzone poza pomieszczeniami użytkowymi, w przeznaczonym wyłącznie do tego celu szybie instalacyjnym biegnącym przy klatce schodowej. Szyb ten powinien być wydzielony pożarowo od klatki schodowej. Przejścia kabli przez ściany i stropy stanowiące oddzielenia przeciwpożarowe REI 120 powinny być wykonane w przepustach o odporności ogniowej EI 120. W budynku zabezpieczono przejścia instalacji elektrycznych biegnących w szybie instalacyjnym między kondygnacjami.

Do instalacji i urządzeń zapewniających bezpieczeństwo w razie pożaru zalicza się:

- instalacja sygnalizacji pożaru (niewymagana),
- instalację awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego,
- przeciwpożarowy wyłącznik prądu,
- grawitacyjna instalacja oddymiania.

Wymagania dotyczące instalacji bezpieczeństwa:

- obwody instalacji bezpieczeństwa będą niezależne od innych obwodów,

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

- urządzenia zabezpieczające przed przetężeniem będą tak dobrane i zainstalowane, aby przetężenie w jednym obwodzie nie zakłócało prawidłowego zadziałania w innym obwodzie instalacji bezpieczeństwa,
- urządzenia zabezpieczające i sterownicze zostaną wyraźnie oznaczone i zgrupowane w przestrzeniach dostępnych dla uprawnionego personelu,
- instalacje bezpieczeństwa będą zasilane kablami PH 90.

3 Dobór urządzeń przeciwpożarowych w obiekcie

Właściciel budynku, obiektu budowlanego lub terenu zapewniając ich ochronę przeciwpożarową jest obowiązany między innymi wyposażyć je w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice.

3.1 Wyposażenie budynku w instalacje i urządzenia przeciwpożarowe

Budynek zostanie wyposażony w następujące instalacje i urządzenia przeciwpożarowe:

3.1.1 Instalacja sygnalizacji pożaru

Obiekt objęty jest pełną ochroną przez instalację sygnalizacji pożaru. Instalacja nie jest połączona w tzw. monitoring pożarowy z uwagi na brak wymogu prawnego stosowania w tego typu budynkach, takiej instalacji.

Instalacja oparta jest na centrali sygnalizacji pożaru POLON 4200, która obsługuje 3 pętle i 188 obiektów adresowalnych w tym: 168 optycznych czujek dymu DUR 4043, 1 dwusensorową optyczno – cieplną czujkę DOT 4046, 13 ręcznych ostrzegaczy pożarowych ROP, 6 sygnalizatorów akustyczno optycznych.

Automatycznym systemem wykrywania pożaru objęto wszystkie pomieszczenia w budynku. Zasilanie instalacji i urządzeń połączonych realizowane jest z centrali zasilanej z wydzielonego obwodu tablicy rozdzielczej prądu. Centrala zasilana powinna być przed wyłącznika przeciwpożarowego prądu. Zasilanie rezerwowe realizowane jest z zespołu baterii umieszczonych bezpośrednio w centrali. Zasilanie rezerwowe powinno zapewnić pracę centrali w trybie czuwania do dwóch dni a w trybie alarmowym do pół godziny. Elementy składowe systemu, detektory urządzenia alarmowe połączone są z centralą przewodami o podwyższonej odporności ogniowej YnTKSY 2x2x0,8mm².

Dla instalacji wymagane jest opracowanie scenariusza działania w przypadku powstania pożaru, uwzględniającego współdziałanie zastosowanych w obiekcie instalacji przeciwpożarowych. Miejsce usytuowania centrali znajduje się w pomieszczeniu na kondygnacji parterowej. Obiekt nie posiada stałego nadzoru. System alarmowania powinien być jednostopniowy.

3.1.2 Instalacja oddymiająca.

Obudowana klatka schodowa wyposażona została w instalację oddymiającą uruchamianą autonomicznie z systemu czujek dymowych zainstalowanych na klatce oraz dodatkowo

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

z ręcznego przycisku znajdującego się przy wejściach do klatki na poziomie parteru oraz na najwyższej kondygnacji. Powierzchnia czynna kłapy dymowej usytuowanej w dachu budynku powinna wynosić 5% rzutu klatki.

Kłapy dymowe powinny posiadać klasę B₃₀₀ 30 oraz spełniać wymagania Polskiej Normy PN-EN-12101-2 „Systemy kontroli dymu i ciepła. Część 2 : Wymagania techniczne dotyczące kłap dymowych”.

Napowietrzanie klatek schodowych odbywa się drzwiami zewnętrznymi otwieranymi automatycznie wraz z klapą oddymiającą. Powierzchnia otworów napowietrzających powinna być o co najmniej 30% większa niż powierzchnia geometryczna kłap dymowych. Wszystkie elementy instalacji oddymiającej posiadać powinny świadectwo dopuszczenia CNBOP do stosowania w ochronie przeciwpożarowej a kable elektryczne posiadać klasę co najmniej PH 30. Zasilanie centralki oddymiania wykonane powinno być przed wyłącznika przeciwpożarowego prądu elektrycznego przewodem PH 90.

3.1.3 Przeciwpożarowy wyłącznik prądu.

W budynku przewidziano wykonanie przeciwpożarowego wyłącznika prądu, który będzie umożliwiać odłączanie wszystkich obwodów elektrycznych, oprócz obwodów zasilających instalacje i urządzenia, które powinny działać w czasie pożaru (oświetlenie awaryjne i ewakuacyjne, instalacje oddymiania grawitacyjnego na klatce schodowej). Lampy oświetlenia awaryjnego z indywidualnym zasilaniem - nie muszą być spełnione wymagania dotyczące odporności ogniowej kabli. Przycisk sterujący przeciwpożarowym wyłącznikiem prądu zlokalizowany na parterze przy wyjściu z budynku. Miejsce lokalizacji przeciwpożarowego wyłącznika prądu oznakowano zgodnie z Polską Normą.

Kontrolę sprawności działania i konserwację PWP należy prowadzić, co najmniej raz w roku.

3.1.4 Hydranty wewnętrzne

W obiekcie przewidziano hydranty 52 wyposażone w prądownicę i wąż o długości 20 m. Zasięg jednego hydrantu wynosi 23 m. Nominalna wydajność jednego hydrantu wynosi 1,5

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

dm³/s. Zakłada się jednoczesne działanie 2 hydrantów wewnętrznych. Maksymalne ciśnienie robocze w instalacji wodociągowej przeciwpożarowej nie powinno przekraczać 0,7 MPa. Instalacja wodociągowa przeciwpożarowa będzie wykonana z rur stalowych o średnicy nie mniejszej niż 52mm.

Miejsca lokalizacji hydrantów oznakowano znakiem bezpieczeństwa

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne instalacji hydrantowej przeprowadzać nie rzadziej niż raz w roku. Kontrolę należy powierzyć osobom posiadającym stosowne kwalifikacje.

3.1.5 Oświetlenie ewakuacyjne

Budynek, w którym zanik napięcia w elektroenergetycznej sieci zasilającej może spowodować zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, poważne zagrożenie środowiska, a także znaczne straty materialne, należy zasilac co najmniej z dwóch niezależnych, samoczynnie załączających się źródeł energii elektrycznej oraz wyposażać w samoczynnie załączające się oświetlenie awaryjne (zapasowe lub ewakuacyjne).

Awaryjne oświetlenie zapasowe należy stosować w pomieszczeniach, w których po zaniku oświetlenia podstawowego istnieje konieczność kontynuowania czynności w niezmienny sposób lub ich bezpiecznego zakończenia, przy czym czas działania tego oświetlenia powinien być dostosowany do uwarunkowań wynikających z wykonywanych czynności oraz warunków występujących w pomieszczeniu.

Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne należy stosować między innymi na drogach ewakuacyjnych z pomieszczeń przeznaczonych przede wszystkim dla osób o ograniczonej zdolności poruszania się a także oświetlonych wyłącznie światłem sztucznym.

Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne nie jest wymagane w pomieszczeniach, w których awaryjne oświetlenie zapasowe spełnia warunek określony dla awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego.

Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne powinno działać, przez co najmniej 1 godzinę od zaniku oświetlenia podstawowego.

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

Oświetlenie ewakuacyjne ma za zadanie oświetlanie wszystkich znaków przy wyjściach awaryjnych oraz wzdłuż drogi ewakuacji, aby jednoznacznie wskazywały drogę do bezpiecznego miejsca. W tym celu stosowane są oświetlone znaki kierunkowe. Zgodnie z PN-EN 60598-2-22 powinny być umieszczane przy każdym drzwiach przeznaczonych do wyjścia ewakuacyjnego, w odległości 2 m od schodów i każdej zmiany poziomu w taki sposób, aby każdy stopień był oświetlony. Oświetlenie ewakuacyjne powinno być też stosowane przy: każdej zmianie kierunku, każdym skrzyżowaniu korytarzy, na zewnątrz i w odległości 2 m od każdego wyjścia końcowego, a także w odległości 2 m od każdego punktu pierwszej pomocy oraz każdego urządzenia przeciwpożarowego i przycisku alarmowego. Jednak w przypadku, gdy punkt pierwszej pomocy lub urządzenie przeciwpożarowe i przycisk alarmowy nie znajdują się w środkowej linii drogi ewakuacyjnej lub strefy otwartej, to powinny być oświetlone w taki sposób, aby natężenie oświetlenia na podłodze w odległości 2 m od nich wynosiło, co najmniej 5 lx. Oświetlenie drogi ewakuacyjnej powinno zapewnić bezpieczne wyjście z miejsc przebywania osób przez stworzenie warunków widzenia umożliwiających identyfikację i użycie dróg ewakuacyjnych oraz łatwe zlokalizowanie i użycie sprzętu pożarowego i bezpieczeństwa. W tym celu dla dróg o szerokości 2 m średnie natężenie oświetlenia na podłodze wzdłuż środkowej linii drogi ewakuacyjnej powinno wynosić, co najmniej 1 lx. Natomiast na centralnym pasie drogi obejmującym przynajmniej połowę szerokości drogi, natężenie oświetlenia powinno wynosić, co najmniej 0,5 lx.

Szerokie drogi ewakuacyjne zgodnie z PN-EN 1838 mogą być traktowane, jako kilka dróg o szerokości 2 m lub mogą mieć oświetlenie stosowane jak w strefach otwartych.

Celem awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego jest zapewnienie oświetlenia określonej strefy, dostarczonego niezwłocznie, automatycznie i na wystarczający czas, gdy zawiedzie zasilanie oświetlenia podstawowego.

Instalacja awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego powinna spełniać następujące funkcje:

- oświetlać znaki drogi ewakuacyjnej;
- wytwarzać natężenie oświetlenia na drogach ewakuacyjnych i wzdłuż dróg ewakuacyjnych w taki sposób, aby możliwy był bezpieczny ruch w kierunku wyjścia do bezpiecznego miejsca;
- zapewniać, aby punkty alarmu pożarowego i sprzętu przeciwpożarowego rozmieszczone wzdłuż dróg ewakuacyjnych mogły być łatwo zlokalizowane i użyte;

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

- umożliwiać działanie związane ze środkami bezpieczeństwa.

W celu zapewnienia właściwej widzialności umożliwiającej ewakuację wymaga się, aby były oświetlone strefy określonej przestrzeni. Z wymagania tego wynika, że wskazane jest umieszczanie opraw oświetleniowych, co najmniej 2m nad podłogą. W celu zapewnienia odpowiedniego natężenia oświetlenia, oprawy oświetleniowe do oświetlenia ewakuacyjnego, powinny być usytuowane w pobliżu każdych drzwi wyjściowych oraz w takich miejscach, gdy to konieczne, aby zwrócić uwagę na potencjalne niebezpieczeństwo lub umieszczony sprzęt bezpieczeństwa.

Oprawy powinny być umieszczane:

- przy każdych drzwiach wyjściowych przeznaczonych do wyjścia ewakuacyjnego;
- w pobliżu schodów, tak aby każdy stopień był oświetlony bezpośrednio;
- w pobliżu każdej zmiany poziomu;
- obowiązkowo przy wyjściach ewakuacyjnych i znakach bezpieczeństwa;
- przy każdej zmianie kierunku;
- przy każdym skrzyżowaniu korytarzy;
- na zewnątrz i w pobliżu każdego wyjścia końcowego;
- w pobliżu każdego punktu pierwszej pomocy;
- w pobliżu każdego urządzenia przeciwpożarowego i przycisku alarmowego.

Natężenie oświetlenia na drodze ewakuacyjnej o szerokości do 2m, mierzone w jej osi przy posadzce, musi wynosić, co najmniej 1lx. W obszarze środkowym, który jest nie mniejszy niż połowa szerokości tej drogi, natężenie oświetlenia nie może się zmniejszyć o więcej niż 50%.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne instalacji oświetlenia ewakuacyjnego przeprowadzać nie rzadziej niż raz w roku. Kontrolę należy powierzyć osobom posiadającym stosowne kwalifikacje.

3.1.6 Wyposażenie w gaśnice.

Budynek należy wyposażyć w gaśnice, rozmieszczone przy uwzględnieniu następujących warunków:

- 2 kg środka gaśniczego na 100 m² powierzchni chronionej,
- długość dojścia do sprzętu nie może przekraczać 30m,

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

- do sprzętu powinien być zapewniony dostęp o szerokości 1 m,
- oznakowanie sprzętu powinno być zgodne z Polskimi Normami.

Dla całego budynku wymaga się zapewnienia 66kg środka gaśniczego zawartego w gaśnicach.

Miejsca usytuowania gaśnic należy oznakować znakiem:

Urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, w dokumentacji techniczno-ruchowej oraz instrukcjach obsługi.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne, o których mowa powyżej, powinny być przeprowadzane w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

3.2 Zapewnienie możliwości prowadzenia działań ratowniczo – gaśniczych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej

3.2.1 Zaopatrzenie wodne do zewnętrznego gaszenia pożaru.

Dla budynku należy zapewnić wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru w ilości 20l/s z hydrantów usytuowanych na miejskiej sieci wodociągowej. Do zaopatrzenia w wodę wykorzystano jeden hydrant usytuowany na miejskiej sieci wodociągowej znajdujące się w odległości 5 – 75m oraz drugi hydrant projektowany do 150m od obiektu, także zapewniający wydajność 10l/s.

3.2.2 Drogi pożarowe.

Do budynku jest wymagany dojazd spełniający wymagania stawiane dla drogi pożarowej. Drogę pożarową do budynku stanowi ul. Bolesława Chrobrego oraz ul. 3 Maja. Droga pożarowa posiada szerokość co najmniej 4m, przebiega w odległości 5 – 15m od zewnętrznej elewacji obiektu, zapewnia przejazd bez cofania i jest połączona z obiektem utwardzonym dojściem o szerokości co najmniej 1,5m i długości nie przekraczającej 30m.

4 Opinia w sprawie spełnienia wymagań bezpieczeństwa pożarowego

Budynek jest obiektem istniejącym, w którym ostatnio prowadzone prace modernizacyjne związane między innymi z dostosowaniem do obowiązujących przepisów budowlanych w tym przepisów z zakresu ochrony przeciwpożarowej, miały miejsce w latach 90 – tych ubiegłego wieku. Oznacza to, że dla budynku obowiązują zasady określone w § 16 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów z dnia 7 czerwca 2010 r. (Dz.U. z 2010 r., Nr 109, poz. 719) t.j. z dnia 28 kwietnia 2023 r. (Dz.U. z 2023 r., poz. 822) dotyczące możliwości uznania użytkowanego budynku istniejącego za zagrażający życiu ludzi, gdy występujące w nim warunki techniczne nie zapewniają możliwości ewakuacji ludzi. Elementy, które mogą być podstawą do stwierdzenia występowania w budynku stanu zagrażającego życiu ludzi zostały wymienione w pkt 1.2 instrukcji.

W trakcie sporządzania instrukcji przeprowadzono wizję w przedmiotowym budynku, w trakcie której nie stwierdzono nieprawidłowości dających podstawę do uznania budynku za zagrażający życiu ludzi.

Niezgodności z obecnie obowiązującymi przepisami, takie jak:

- brak wydzielonej i zamykanej drzwiami dymoszczelnymi klatki schodowej,
- przekroczenie dopuszczalnej powierzchni strefy pożarowej w związku z brakiem wydzielenia piwnicy jako odrębnej strefy,
- przekroczenie dopuszczalnej długości dojścia ewakuacyjnego,
- brak wydzielenia szybu instalacyjnego biegnącego przy klatce schodowej,
- brak potwierdzenia wydzielenia pożarowego poddasza,
- brak wymaganej szerokości drzwi wyjścia na zewnątrz z ewakuacyjnej klatki schodowej,
- brak instalacji hydrantowej wyposażonej w hydranty 25,

są w budynkach istniejących akceptowalne.

Opinia dotyczy budynku użytkowanego w obecnym zakresie z uwzględnieniem rozpoczęcia użytkowania pomieszczeń na kondygnacjach niższych w skrzydle przylegającym do ul. Bolesława Chrobrego.

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

Użytkowanie pomieszczeń w skrzydle przyległym do ul. 3 Maja na 3 piętrze, jako archiwum, w układzie wskazanym w części rysunkowej oraz pomieszczeń poddasza nie powoduje przekroczenia dopuszczalnej długości dojścia ewakuacyjnego o ponad 100%.

5 Sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru

Każdy, kto zauważył pożar lub inne zagrożenie lub uzyskał informację o pożarze (innym zagrożeniu) obowiązany jest zachować spokój i nie dopuszczać do paniki i w razie potrzeby zaalarmować:

a) osoby znajdujące się w strefie zagrożenia i narażone na jego skutki,

b) telefonicznie:

- osoby wyznaczone Zarządzeniem Prezydenta Miasta Rybnika do przeprowadzenia ewakuacji

- Państwową Straż Pożarną tel. 112

Po uzyskaniu połączenia ze strażą pożarną należy wyraźnie podać:

- gdzie powstało zdarzenie - dokładny adres, nazwę obiektu, piętro,
- co się pali lub jakie jest inne zagrożenie – np. pali się biuro,
- czy istnieje zagrożenie dla życia ludzi,
- numer telefonu, z którego się mówi oraz swoje imię i nazwisko.

W razie potrzeby (nieszczęśliwy wypadek lub awaria) alarmować:

	STRAŻ POŻARNA	998	} 112
	POGOTOWIE	999	
	POLICJA	997	
	STRAŻ MIEJSKA	986	
	POGOT. GAZOWE	992	
	POGOT. WOD.-KAN.	994	
	POGOT. CIEPŁOWN.	993	
	POGOT. ENERGET.	991	

Równocześnie z alarmowaniem straży pożarnej należy, w miarę możliwości przystąpić do akcji ratowniczo-gaśniczej przy pomocy sprzętu gaśniczego oraz hydrantów wewnętrznych znajdujących się w pobliżu. Jeżeli źródło ognia zostało zlokalizowane, należy podjąć próbę zlikwidowania pożaru przy pomocy gaśnic. Należy także pamiętać, że substancje łatwopalne i materiały składowane i używane w obiekcie mogą podczas pożaru wytwarzać gęsty, czarny dym zawierający niebezpieczne produkty spalania. W związku

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

z powyższym, ratownicy prowadzący akcję gaśniczą powinni używać aparatów izolujących drogi oddechowe. W pierwszej fazie akcji, podczas działania przy pomocy gaśnic czy też hydrantów, w przypadku występowania wyraźnego zadymienia należy **odstąpić od próby gaszenia**.

W przypadku niepowodzenia tych działań lub objęcia ogniem większej powierzchni i dalszego rozprzestrzeniania się pożaru, zwłaszcza w sposób zagrażający bezpieczeństwu ludzi przebywających w budynku, należy rozpocząć akcję ewakuacyjną. Pracownicy w sposób czynny uczestniczą w alarmowaniu oraz organizowaniu akcji ratowniczej na zasadach określonych w niniejszej Instrukcji. Pozostałe osoby niebiorące udziału w alarmowaniu oraz organizowaniu ewakuacji ludzi oraz mienia, ewakuują się wskazanymi drogami ewakuacyjnymi do stref bezpieczeństwa – określonego rejonu ewakuacji na zewnątrz budynku. Do czasu przybycia straży pożarnej akcją ratowniczą kieruje jedna z osób, która pierwsza zauważyła pożar lub inna osoba do tego przygotowana w toku szkoleń z zakresu ochrony przeciwpożarowej.

Każdy pracownik powinien podporządkować się poleceniom kierującego akcją ratowniczą. Każda osoba przystępująca do akcji ratowniczej powinna pamiętać, że:

- w pierwszej kolejności ratuje się zagrożone życie ludzkie,
- należy przeciwdziałać panice wśród ludzi przebywających w obiekcie, wzywając do zachowania spokoju i informując o drogach ewakuacji oraz roztaczać opiekę nad potrzebującymi pomocy,
- wchodząc do pomieszczeń i stref zadymionych przyjmować pozycję pochyloną (jak najbliższej podłogi) oraz zabezpieczyć drogi oddechowe prostymi środkami (np. wilgotną chustką),
- należy wyłączyć dopływ prądu elektrycznego do pomieszczeń i stref objętych pożarem; nie wolno gasić wodą instalacji i urządzeń elektrycznych będących pod napięciem,
- należy usuwać z zasięgu ognia wszelkie materiały palne i wybuchowe oraz toksyczne,
- nie należy otwierać bez koniecznej potrzeby drzwi i okien w pomieszczeniach, w których powstał pożar, ponieważ dopływ powietrza sprzyja rozprzestrzenianiu się ognia,

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

- przy otwieraniu drzwi do pomieszczeń objętych pożarem, należy chować się poza ich ościeżnicę, od strony klamki.

W przypadku ogłoszenia alarmu i zarządzenia ewakuacji, osoby korzystające z obiektu powinny:

- zachować spokój, nie wywoływać paniki,
- podporządkować się poleceniom kierującego akcją ratowniczą lub personelu obsługującego akcję,
- opuścić budynek wskazanymi przez pracowników drogami ewakuacji oraz wyjściami ewakuacyjnym zgodnie z oznakowanymi szlakami komunikacyjnymi,
- udzielić osobom potrzebującym pomocy.

Wszyscy pracownicy oraz osoby korzystające z obiektu, z chwilą przybycia jednostki ratowniczo-gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej, zobowiązani są do podporządkowania się dowódcy tej jednostki.

6 Warunki i organizacja ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzania

Techniczne warunki ewakuacji zostały opisane w pkt. 2.2.3

Właściciel, zarządca lub użytkownik budynku, obiektu lub terenu, zapewniając jego ochronę przeciwpożarową, zobowiązany jest w szczególności, zapewnić osobom przebywającym w budynku, obiekcie lub terenie bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji. W myśl § 11 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów: Z każdego miejsca przeznaczonego na pobyt ludzi w obiekcie powinny być zapewnione odpowiednie warunki ewakuacji, zapewniające możliwość szybkiego i bezpiecznego opuszczenia strefy zagrożonej lub objętej pożarem, dostosowane do liczby i stanu sprawności osób przebywających w obiekcie oraz jego funkcji, konstrukcji i wymiarów, a także być zastosowane techniczne środki zabezpieczenia przeciwpożarowego, polegające na:

- 1) zapewnieniu dostatecznej ilości i szerokości wyjść ewakuacyjnych;
- 2) zachowaniu dopuszczalnej długości, szerokości i wysokości przejść oraz dojść ewakuacyjnych;
- 3) zapewnieniu bezpiecznej pożarowo obudowy i wydzieleni dróg ewakuacyjnych oraz pomieszczeń;
- 4) zabezpieczeniu przed zadymieniem wymienionych w przepisach techniczno-budowlanych dróg ewakuacyjnych, w tym: na stosowaniu urządzeń zapobiegających zadymieniu lub urządzeń i innych rozwiązań techniczno-budowlanych zapewniających usuwanie dymu;
- 5) zapewnieniu oświetlenia awaryjnego (bezpieczeństwa i ewakuacyjnego) oraz przeszkodowego w obiektach, w których jest ono niezbędne do ewakuacji ludzi;
- 6) zapewnieniu możliwości rozgłaszania sygnałów ostrzegawczych i komunikatów głosowych poprzez dźwiękowy system ostrzegawczy w budynkach, dla których jest on wymagany.

W sytuacji wystąpienia zagrożenia, które powoduje konieczność przeprowadzenia ewakuacji osób i mienia z obiektu, decyzję o jej podjęciu wydaje osoba, która pierwsza zauważyła pożar i uznała ewakuację za konieczną lub uprawniona osoba, odpowiedzialna za bezpieczeństwo w obiekcie w przypadkach niejednoznacznych (np. wyczuwalny

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

zapach palących się materiałów bez widocznego dymu). Osobami uprawnionymi do zarządzania ewakuacji mogą być kierownicy komórek organizacyjnych lub naczelnicy wydziałów bądź inne osoby na wyższych stanowiskach. Decyzja taka w szczególności musi zawierać informacje o zakresie ewakuacji, osobach przewidzianych do ewakuacji, sposobach i kolejności opuszczania obiektu, a także musi określać drogi ruchu i rejon dla gromadzenia ewakuowanych osób i mienia.

Z uwagi na nadzór i odpowiedzialność za bezpieczeństwo decyzję o ewakuacji podejmują, w oparciu o ocenę sytuacji i występujące zagrożenie:

- osoby wyznaczone Zarządzeniem Prezydenta Miasta Rybnika
- osoba, która pierwsza zauważyła pożar i uznała że zagraża bezpieczeństwu użytkowników obiektu,
- po przybyciu jednostki Państwowej Straży Pożarnej - dowódca tej jednostki (kierujący akcją ratowniczą).

Ewakuacja powinna być przeprowadzona w sytuacji zaistnienia bezpośredniego zagrożenia zdrowia i życia osób przebywających w budynku, szczególnie w przypadku powstania niebezpieczeństwa (zadymienia) odcięcia jedynej drogi ewakuacji. Ewakuacja powinna obejmować wszystkie osoby przebywające w strefie pożarowej zagrożonej pożarem. Jeśli nie wystąpią nadzwyczajne warunki ewakuacja zawsze odbywa się na zewnątrz budynku do z góry ustalonego miejsca zbiórki, oznakowanego znakiem bezpieczeństwa.

Z założenia, wyklucza się możliwość przeniesienia się pożaru pomiędzy strefami pożarowymi. Docelowo kondygnacja podziemna będzie odrębną strefą pożarową.

W przypadku zauważenia dymu rozprzestrzeniającego się po budynku, bez stwierdzenia jego źródła lub jeśli źródło ognia zostało zlokalizowane i obejmuje niewielką powierzchnię, co umożliwia jego likwidację podręcznym sprzętem gaśniczym, ewakuacja nie jest konieczna. W takiej sytuacji konieczne jest podjęcie zdecydowanych działań gaśniczych, jednakże bez wprowadzania elementów sprzyjających rozwojowi paniki.

6.1 Sposoby ogłaszania ewakuacji

W sytuacji, gdy zostanie podjęta decyzja o ewakuacji osób z obiektu należy podjąć działania zmierzające do natychmiastowego powiadomienia, w sposób niedopuszczający do powstania paniki, wszystkich przebywających w pomieszczeniach, obiekcie osób

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

o powstaniu i charakterze zagrożenia oraz konieczności przeprowadzenia ewakuacji. Do powiadomienia należy wykorzystać dostępne środki łączności i alarmowania.

Podstawowym środkiem do ogłoszenia alarmu o niebezpieczeństwie w budynku jest bezpośrednie powiadomienie głosem. W przypadku, gdy posiada się urządzenia nagłaśniające (megafon), należy je również wykorzystać do podawania komunikatów o niebezpieczeństwie.

Wyposażenie w znaki ewakuacyjne umożliwia sprawne i bezkolizyjne przeprowadzenie ewakuacji w przypadku pożaru lub innego zagrożenia. Do oznakowania poziomych i pionowych dróg ewakuacyjnych są wykorzystywane znaki fotoluminescencyjne, zgodne z aktualnymi Polskimi Normami.

6.2 Sposoby prowadzenia ewakuacji zorganizowanej i indywidualnej.

Ewakuacja jest zorganizowanym działaniem zmierzającym do usunięcia ze strefy zagrożonej ludzi i mienia. Ewakuacja jest działaniem, które można przewidzieć i przygotować się do niego poprzez:

1. przystosowanie do jej wymagań odpowiednich dróg ewakuacyjnych (zachowanie odpowiedniej szerokości przejścia, oznakowanie, oświetlenie ...),
2. opracowanie wskazówek dotyczących postępowania (instrukcje),
3. przygotowanie niezbędnego sprzętu i wyposażenia.

Ewakuacja ludzi odbywa się w trzech etapach:

I. pierwszy etap związany jest z poruszaniem się ludzi w pomieszczeniach w kierunku drzwi ewakuacyjnych, tzw. przejście – tą czynność wykonują bezpośrednio pracownicy, którzy mają obowiązek doprowadzić by wszystkie osoby opuściły pomieszczenia, gdyż w sytuacjach stresowych mogą zdarzyć się omdlenia, panika przed wyjściem na korytarz objęty zadymieniem lub niezrozumienie powagi sytuacji,

II. drugi etap związany jest z poruszaniem się ludzi po drogach ewakuacyjnych do wyjścia ewakuacyjnego końcowego, tzw. dojście ewakuacyjne – w tą czynność muszą zaangażować się wszyscy pracownicy, gdyż nie wszystkie osoby np. w podeszłym wieku lub wymagające opieki, mogą nie rozpoznać kierunków ewakuacji do wyjścia na zewnątrz budynku, w sposób szczególny należy zapobiegać panice i tworzeniu się zatorów na klatce schodowej i korytarzach służących ewakuacji,

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

III. trzeci etap to wyjście na zewnątrz budynku i przemieszczenie się do miejsca zbiórki – tą czynność wykonuje osoba kierująca ewakuacją lub przez niego wyznaczona z udziałem poszczególnych pracowników. Wyznacza się miejsce dla wyewakuowanych – miejsca lokalizacji przedstawiono na rzucie zagospodarowania działki. Miejsce to należy oznakować zgodnie z PN następującym znakiem graficznym.

Osoby przeprowadzające ewakuację, powinny zwracać uwagę na osoby o szczególnych potrzebach proponując asystę podczas ewakuacji budynku.

Zarówno przed ogłoszeniem ewakuacji jak i w jej trakcie, osoby przeprowadzające ewakuację powinny przygotować drogi ewakuacyjne przez ich otwarcie i zabezpieczenie, sprawdzając jednocześnie, czy nie są one zablokowane i czy są wolne od dymu itp.

W przypadku odcięcia dróg ruchu dla pojedynczych osób lub grup, należy niezwłocznie dostępnymi środkami np. telefonicznie, bezpośrednio lub przy pomocy osób znajdujących się na zewnątrz odciętej strefy powiadomić o tym kierującego akcją ewakuacyjną.

Osoby odcięte od dróg wyjścia, a znajdujące się w strefie zagrożenia należy zebrać w pomieszczeniu najbardziej oddalonym od źródła zagrożenia, i w miarę posiadanych środków i istniejących warunków, ewakuować z zewnątrz, przy pomocy sprzętu ratowniczego przybyłych jednostek Państwowej Straży Pożarnej lub innych jednostek ratowniczych.

Osoby odpowiedzialne za ewakuację budynku podczas działań powinny zwracać uwagę na osoby o szczególnych potrzebach, proponując asystę podczas ewakuacji z budynku. Przy silnym zadymieniu dróg ewakuacyjnych należy poruszać się w pozycji pochylonej, starając się trzymać głowę jak najniżej, ze względu na mniejsze zadymienie panujące w dolnych partiach pomieszczeń i korytarzy, a drogi oddechowe należy w miarę możliwości zasłaniać wilgotną chustką itp. - sposób ten ułatwia oddychanie lecz nie zabezpiecza przed niekorzystnym działaniem produktów spalania. Podczas ruchu przez silnie zadymione odcinki dróg ewakuacyjnych należy poruszać się wzdłuż ścian aby nie stracić orientacji, co do kierunku ruchu. Po zakończeniu ewakuacji osób należy sprawdzić, jeżeli istnieje taka możliwość, czy wszyscy ludzie opuścili poszczególne pomieszczenia. Przy niezgodności stanu osobowego wyewakuowanych z przypuszczalną ilością osób

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

przebywających w obiekcie przed ogłoszeniem ewakuacji, należy fakt ten natychmiast zgłosić, w celu ponownego sprawdzenia pomieszczeń. W momencie przybycia jednostek Państwowej Straży Pożarnej w trakcie akcji ewakuacyjnej, osoba kierująca jej przebiegiem zobowiązana jest do złożenia krótkiej informacji o przebiegu akcji, a następnie podporządkowania się dowódcy przybyłej jednostki ratowniczej.

6.3 Praktyczne sposoby sprawdzania warunków i organizacji ewakuacji

Dla przedmiotowego budynku w obecnym stanie zagospodarowania występuje obowiązek praktycznego sprawdzenia warunków oraz możliwości ewakuacji. Wykonywanie takich ćwiczeń wymagane jest raz na dwa lata, powiadamiając właściwego miejscowo komendanta Państwowej Straży Pożarnej o terminie przeprowadzania sprawdzenia nie później niż na tydzień przed ich przeprowadzeniem dla budynków, w których może jednocześnie przebywać ponad 50 osób będących ich stałymi użytkownikami.

7 Sposoby zabezpieczenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym

Pod pojęciem prac niebezpiecznych pożarowo należy rozumieć wszelkie prace nieprzewidziane normalnym tokiem pracy lub prowadzone poza wyznaczonymi do tego celu miejscami jak:

1. prace remontowo - budowlane związane z użyciem ognia otwartego, prowadzone wewnątrz obiektu, na przyległym do niego terenie, w sąsiedztwie składowanych materiałów palnych lub palnych elementów konstrukcyjnych budynku,
2. prace związane ze stosowaniem materiałów niebezpiecznych pod względem pożarowym takich jak:

- gazy palne,
- ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K (55 °C),
- materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy palne,
- materiały zapalające się samorzutnie na powietrzu,
- materiały wybuchowe i wyroby pirotechniczne,
- materiały ulegające samorzutnemu rozkładowi lub polimeryzacji,
- materiały mające skłonności do samozapalania,
- materiały inne niż wymienione powyżej, jeśli sposób ich składowania, przetwarzania lub innego wykorzystania może spowodować powstanie pożaru.

3. prace prowadzone w strefach zagrożonych wybuchem (np. w pomieszczeniach, w których prowadzone były wcześniej prace z użyciem gazów, cieczy lub pyłów palnych) - wyznaczonych zgodnie z opracowaną oceną zagrożenia wybuchem. Do prac takich zaliczyć należy w szczególności:

4. wszelkie prace z otwartym ogniem na przykład:

- spawanie, cięcie gazowe i elektryczne oraz cięcie i szlifowanie tarczami szlifierskimi poza miejscami do tego przeznaczonymi,
- podgrzewanie instalacji, urządzeń i zaworów,
- podgrzewanie lepiku, smoły itp.,
- rozpalanie ognisk,
- używanie materiałów pirotechnicznych.

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

5. wszelkie prace związane ze stosowaniem cieczy, gazów i pyłów palnych, przy których mogą powstawać mieszaniny wybuchowe, na przykład:

- przygotowanie do stosowania gazów, cieczy i pyłów,
- stosowanie cieczy do malowania, lakierowania, klejenia mycia, nasycania,
- suszenie substancji palnych,
- usuwania pozostałości tych substancji ze stanowisk pracy.

Szczególną uwagę należy zwrócić na możliwość zapalenia materiałów, wskutek bezpośredniego oddziaływania płomienia lub poprzez przewodnictwo cieplne, materiałów znajdujących się w sąsiedztwie i w sąsiednich pomieszczeniach, zarówno w pionie, jak i w poziomie. Konieczne jest ustalenie środków zapobiegawczych (np. usunięcie materiałów palnych w bezpieczne miejsce, kontrola przyległych pomieszczeń, ekranowanie materiałem niepalnym miejsca prowadzenia prac) oraz osób odpowiedzialnych za przebieg prac i przeprowadzenie kontroli obiektu po ich zakończeniu. Przyjęte warunki należy zamieścić w stosownym protokole podpisanym przez użytkownika, jak i wykonawcę prac.

Decyzję o rozpoczęciu prac podejmuje Kierownik Referatu Gospodarczego w Wydziale Technicznym, po uprzednim sprawdzeniu stopnia realizacji podanych wcześniej ustaleń. Po zakończeniu prac należy przeprowadzić kontrolę obiektu w terminach określonych, w zależności od rodzaju i zakresu prac.

W celu ustalenia niezbędnych wskazań należy każdorazowo powołać zespół decyzyjny w składzie:

- przedstawiciel właściciela budynku,
- osoba nadzorująca prace z ramienia właściciela,
- osoba zamierzająca prowadzić prace pożarowe niebezpieczne.

Zespół zobowiązany jest ocenić pisemnie (według załączonego wzoru):

- zagrożenie pożarowe w rejonie, w którym prace będą wykonywane,
- ustalić rodzaj przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania i rozprzestrzenienia się pożaru lub wybuchu,
- wskazać osoby odpowiedzialne za zabezpieczenie miejsca pracy, za przebieg oraz zabezpieczenie miejsca po zakończeniu pracy.

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

Powyższe ustalenia nie dotyczą przypadków remontów kapitalnych i prac o dużym zakresie, związanych z czasowym (protokolarnym) przekazaniem budynku wykonawcy prac i wyłączeniem go z eksploatacji. Odpowiedzialność za bezpieczeństwo obiektu przejmuje wówczas wykonawca robót.

Dla obiektu należy opracować szczegółowy dokument: „Instrukcja wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym” i wprowadzić ją w życie zarządzeniem Prezydenta Miasta. W dokumencie należy określić osoby odpowiedzialne za nadzór w powyższym dokumencie, osoby nadzorujące prace po ich zakończeniu oraz osoby odpowiedzialne za spisywanie prawidłowych umów na wykonywanie prac pożarowo – niebezpiecznych z firmami zewnętrznymi.

Podczas wykonywania prac niebezpiecznych pożarowo, w szczególności prac spawalniczych, przestrzegać należy następujących zasad:

1. wszelkie materiały palne występujące w miejscu wykonywania prac oraz w rejonach przyległych, w tym również elementy konstrukcyjne budynku i znajdujących się w nim instalacji technologicznych należy zabezpieczyć przed zapaleniem,
2. prace niebezpieczne pożarowe w pomieszczeniach zagrożonych wybuchem lub w pomieszczeniach, w których wcześniej wykonywano inne prace związane z użyciem łatwo zapalnych cieczy lub palnych gazów, mogą być prowadzone wyłącznie wtedy, gdy stężenie par cieczy lub gazów w mieszaninie z powietrzem w miejscu wykonywania prac nie przekroczy 10 % dolnej granicy wybuchowości,
3. w miejscu wykonywania prac powinien znajdować się sprzęt umożliwiający likwidację wszelkich źródeł pożaru,
4. po zakończeniu prac należy poddać kontroli miejsce, w którym prace były wykonywane oraz przyległe rejony,
5. prace niebezpieczne pożarowo mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby do tego uprawnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje,
6. osoba zlecająca i odpowiedzialna za przebieg i zabezpieczenie prac niebezpiecznych pożarowe jest obowiązana przed ich rozpoczęciem do zapoznania z wyznaczonych osób z zagrożeniami pożarowymi oraz z rodzajem przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia,
7. sprzęt używany do wykonywania prac powinien być sprawny technicznie i zabezpieczony przed możliwością wywołania pożaru.

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

7.1.1 Obowiązki osób nadzorujących prace niebezpieczne pożarowo.

Do obowiązków osób nadzorujących prace niebezpieczne pożarowe należy:

- znajomość obowiązujących w zakresie prowadzonych prac przepisów oraz nadzorowanie przestrzegania ich przez podległych pracowników,
- przeprowadzenie oceny zagrożenia pożarowego w rejonie, w którym prowadzone będą prace, określenie rodzaju przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania i rozprzestrzeniania się pożaru lub wybuchu oraz wskazanie osób realizujących te prace i odpowiedzialnych za zabezpieczenia miejsca po ich zakończeniu,
- wydanie zezwolenia na prowadzenie prac niebezpiecznych pożarowe zgodnie z załącznikiem,
- dopilnowanie wykonania wszelkich czynności zabezpieczających wskazanych w rejestrze prac niebezpiecznych,
- wstrzymanie prowadzenia prac w przypadku stwierdzenia sytuacji stwarzających niebezpieczeństwo.

7.1.2 Obowiązki osób wykonujących prace niebezpieczne pożarowo.

Do obowiązków osób wykonujących prace pożarowo niebezpieczne należy:

- znajomość obowiązujących w zakresie prowadzonych prac przepisów oraz zasad postępowania na wypadek powstania pożaru,
- realizacja wszelkich przedsięwzięć zabezpieczających określonych w rejestrze prac niebezpiecznych pożarowo,
- wyposażenie stanowiska pracy w niezbędny sprzęt przeciwpożarowy,
- przerwanie pracy w przypadku stwierdzenia wystąpienia sytuacji stwarzających niebezpieczeństwo,
- powiadomienie osób nadzorujących prowadzenie prac o ich rozpoczęciu i o zakończeniu prowadzenia prac,
- dokonanie sprawdzenia stanowiska pracy i jego otoczenia po zakończeniu prac dla stwierdzenia czy nie wywołały one zagrożenia.

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

7.1.3 Przygotowanie budynków i pomieszczeń:

- budynki, pomieszczenia lub miejsca, w których mają się odbyć prace spawalnicze należy oczyścić z wszelkich materiałów palnych,
- palne przedmioty lub niepalne w palnych opakowaniach należy odsunąć na bezpieczną odległość od miejsca spawania celem uniemożliwienia przedostawania się odprysków spawalniczych ewentualnie zabezpieczyć przed działaniem odprysków spawalniczych przez osłonięcie kocami azbestowymi, arkuszami blachy lub w inny skuteczny sposób,
- wszelkie materiały mogące ulec zapaleniu wskutek przewodnictwa cieplnego znajdujące się w tym samym lub sąsiednich pomieszczeniach należy zabezpieczyć przed zapaleniem,
- jeśli w pobliżu miejsca spawania znajdują się otwory przelotowe, instalacyjne, wentylacyjne bądź inne otwory technologiczne należy je uszczelnić w celu niedopuszczenia do przedostawania się odprysków spawalniczych do innych pomieszczeń,
- drogi ewakuacyjne i dojścia do miejsc spawania powinny gwarantować bezpieczną ewakuację ludzi z miejsca objętego pożarem,
- po zakończeniu prac spawalniczych należy prowadzić dokładną kontrolę w rejonie spawania i w pomieszczeniach sąsiednich w celu stwierdzenia ewentualnych oznak powstania pożaru; kontrolę należy prowadzić bezpośrednio po zakończeniu prac a następnie dwukrotnie w odstępach 4 godzin,
- przy określaniu wymagań przeciwpożarowych należy uwzględnić:
 - 1) właściwości pożarowe materiałów w rejonie prowadzenia prac oraz konieczność i sposób ich usunięcia z pomieszczeń,
 - 2) rodzaj urządzeń i instalacji technologicznych oraz sposób usunięcia bądź zabezpieczenia materiałów palnych w nich znajdujących się,
 - 3) usunięcie wszelkich zanieczyszczeń palnych w rejonie prowadzenia prac,
 - 4) potrzebę dokonania pomiarów stężeń par cieczy lub gazów mogących wytworzyć mieszaninę wybuchową w rejonie prac,
 - 5) właściwe zabezpieczenie materiałów i urządzeń przed działaniem rozprysków spawalniczych,

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

6) sposób zabezpieczenia pomieszczeń sąsiednich bądź połączonych instalacjami technologicznymi,

7) przy ocenie zagrożenia należy uwzględnić również palne elementy konstrukcyjne budynków lub wystroju wnętrz.

7.1.4 Zabezpieczenia sprzętu spawalniczego.

- sprzęt spawalniczy powinien być w pełni sprawny technicznie i zabezpieczony przed możliwością zainicjowania pożaru,
- butle z gazami technicznymi powinny być umieszczone w odległości minimum 1 m od grzejników centralnego ogrzewania, a od źródeł ognia otwartego minimum 10 m,
- przed przystąpieniem do prowadzenia prac spawalniczych należy przeprowadzić kontrolę sprzętu spawalniczego i zabezpieczyć go przed możliwością uszkodzenia w czasie prac,
- węże z gazami technicznymi nie mogą przebiegać w pobliżu przewodów elektrycznych pod napięciem,
- stanowisko pracy powinno być zorganizowane w taki sposób, aby rozpryski spawalnicze nie przepalały węży gumowych ani izolacji przewodów elektrycznych,
- należy zapewnić możliwość natychmiastowego odcięcia dopływu prądu w przypadku wystąpienia niebezpieczeństwa podczas prowadzenia prac za pomocą agregatu elektrycznego,
- przed rozpoczęciem prac spawalniczych za zbiornikach lub instalacjach po gazach lub cieczach palnych należy każdorazowo, komisyjnie ustalić system zabezpieczeń uwzględniając wszelkie okoliczności mogące mieć wpływ na powstanie pożaru lub wybuchu.

7.1.5 Sprzęt i środki gaśnicze.

- każde stanowisko spawalnicze powinno być wyposażone w sprawny technicznie sprzęt pożarniczy, umożliwiający likwidację wszelkich źródeł ognia,
- każde stanowisko spawalnicze należy wyposażać w 1 gaśnicę proszkowa 4 kg i 1 koc gaśniczy;
- jeśli w rejonie prowadzenia prac występują materiały, które mogą się tlić i zarzyć stanowisko należy wyposażać dodatkowo w 1 hydronetkę wodną,

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

- jeśli okoliczności stanowią inaczej stanowiska należy wyposażać w sprzęt gaśniczy określony w karcie rejestru prac niebezpiecznych pożarowo.

8 Zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej, dla osób będących ich stałymi użytkownikami

Właściciele, zarządcy lub użytkownicy budynków oraz placów składowych i wiat:

- 1) utrzymują urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice w stanie pełnej sprawności technicznej i funkcjonalnej;
- 2) wyposażają obiekty w przeciwpożarowe wyłączniki prądu zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi;
- 3) umieszczają w widocznych miejscach instrukcje postępowania na wypadek pożaru wraz z wykazem telefonów alarmowych;
- 4) oznakowują znakami zgodnymi z Polskimi Normami:
 - a) drogi i wyjścia ewakuacyjne z wyłączeniem budynków mieszkalnych oraz pomieszczenia, w których zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi są wymagane, co najmniej 2 wyjścia ewakuacyjne, w sposób zapewniający dostarczenie informacji niezbędnych do ewakuacji,
 - b) miejsca usytuowania urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic,
 - c) miejsca usytuowania elementów sterujących urządzeniami przeciwpożarowymi,
 - d) miejsca usytuowania nasady umożliwiającej zasilanie instalacji wodociągowej przeciwpożarowej, kurków głównych instalacji gazowej oraz materiałów niebezpiecznych pożarowo,
 - e) pomieszczenia i tereny z materiałami niebezpiecznymi pożarowo,
 - f) drabiny ewakuacyjne, rękawy ratownicze, pojemniki z maskami ucieczkowymi, miejsca zbiórki do ewakuacji, miejsca lokalizacji kluczy do wyjść ewakuacyjnych,
 - g) dźwigi dla straży pożarnej,
 - h) przeciwpożarowe zbiorniki wodne, zbiorniki technologiczne stanowiące uzupełniające źródło wody do celów przeciwpożarowych, punkty poboru wody, stanowiska czerpania wody,
 - i) drzwi przeciwpożarowe,
 - j) drogi pożarowe,
 - k) miejsca zaklasyfikowane, jako strefy zagrożenia wybuchem;

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

5) umieszczają, przy wjazdach do garaży zamkniętych z podłogą znajdującą się poniżej poziomu terenu, czytelną informację o dopuszczeniu lub niedopuszczeniu parkowania w tych garażach samochodów zasilanych gazem płynnym propan-butan, o których mowa w przepisach techniczno-budowlanych.

Wokół placów składowych i składowisk przy obiektach oraz przy obiektach tymczasowych o konstrukcji palnej musi być zachowany pas ochronny o minimalnej szerokości 2 m i nawierzchni z materiałów niepalnych lub gruntowej oczyszczonej.

Składowanie materiałów palnych pod ścianami obiektu związanych z jego funkcją, z wyjątkiem materiałów niebezpiecznych pożarowo, jest dopuszczalne pod warunkiem:

- 1) nieprzekroczenia maksymalnej powierzchni strefy pożarowej, określonej dla tego obiektu;
- 2) zachowania dostępu do obiektu na wypadek działań ratowniczych;
- 3) nienaruszenia minimalnej odległości od obiektów sąsiednich, wymaganej z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe;
- 4) zachowania minimalnej odległości 5 m od drogi pożarowej.

Właściciele lub zarządcy terenów utrzymują znajdujące się na nich drogi pożarowe w stanie umożliwiającym wykorzystanie tych dróg przez pojazdy jednostek ochrony przeciwpożarowej zgodnie z przepisami dotyczącymi przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych.

9 Czynności zabronione

W obiektach oraz na terenach przyległych do nich jest zabronione wykonywanie następujących czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji:

1) używanie otwartego ognia, palenie tytoniu i stosowanie innych czynników mogących zainicjować zapłon materiałów występujących:

a) w strefie zagrożenia wybuchem, z wyjątkiem urządzeń przeznaczonych do tego celu, spełniających wymagania określone w przepisach Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 22 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz. U. Nr 263, poz. 2203),

b) w miejscach występowania materiałów niebezpiecznych pożarowo;

2) użytkowanie instalacji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem albo warunkami określonymi przez producenta bądź niepoddawanych okresowym kontrolom, o zakresie i częstotliwości wynikających z przepisów prawa budowlanego, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzenienia ognia;

3) garażowanie pojazdów silnikowych w obiektach i pomieszczeniach nieprzeznaczonych do tego celu, jeżeli nie opróżniono zbiornika paliwa pojazdu i nie odłączono na stałe zasilania akumulatorowego pojazdu;

4) rozgrzewanie za pomocą otwartego ognia smoły i innych materiałów w odległości mniejszej niż 5 m od obiektu, przyległego do niego składowiska lub placu składowego z materiałami palnymi, przy czym jest dopuszczalne wykonywanie tych czynności na dachach o konstrukcji i pokryciu niepalnym w budowanych obiektach, a w pozostałych, jeżeli zostaną zastosowane odpowiednie, przeznaczone do tego celu podgrzewacze;

5) rozpalamie ognia, wysypywanie gorącego popiołu i żuźla lub wypalanie wierzchniej warstwy gleby i traw, w miejscu umożliwiającym zapalenie się materiałów palnych albo sąsiednich obiektów;

6) składowanie poza budynkami w odległości mniejszej niż 4 m od granicy działki sąsiedniej materiałów palnych, w tym pozostałości roślinnych, gałęzi i chrustu;

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

- 7) użytkowanie elektrycznych urządzeń grzewczych ustawionych bezpośrednio na podłożu palnym, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta;
- 8) przechowywanie materiałów palnych oraz stosowanie elementów wystroju i wyposażenia wewnątrz z materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od:
 - a) urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 373,15 K (100 °C),
 - b) linii kablowych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających oraz przewodów odprowadzających instalacji piorunochronnej oraz czynnych rozdzielnic prądu elektrycznego, przewodów elektrycznych siłowych i gniazd wtykowych siłowych o napięciu powyżej 400 V;
- 9) stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych, z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych i niezapalnych, jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 0,05 m od żarówki;
- 10) instalowanie opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych, takich jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe, bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem;
- 11) składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczanie przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości określonych w przepisach techniczno-budowlanych;
- 12) składowanie materiałów palnych w pomieszczeniach technicznych, na nieużytkowych poddaszach i strychach oraz na drogach komunikacji ogólnej w piwnicach;
- 13) przechowywanie pełnych, niepełnych i opróżnionych butli przeznaczonych do gazów palnych na nieużytkowych poddaszach i strychach oraz w piwnicach;
- 14) zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie w przypadku pożaru lub innego zagrożenia powodującego konieczność ewakuacji;
- 15) blokowanie drzwi i bram przeciwpożarowych w sposób uniemożliwiający ich samoczynne zamknięcie w przypadku powstania pożaru;
- 16) lokalizowanie elementów wystroju wewnątrz, instalacji i urządzeń w sposób zmniejszający wymiary drogi ewakuacyjnej poniżej wartości wymaganych w przepisach techniczno-budowlanych;

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

- 17) wykorzystywanie drogi ewakuacyjnej z sali widowiskowej lub innej o podobnym przeznaczeniu, w której następuje jednoczesna wymiana publiczności lub użytkowników, jako miejsca oczekiwania na wejście do tej sali;
- 18) uniemożliwianie lub ograniczanie dostępu do:
- a) gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych,
 - b) przeciwwybuchowych urządzeń odciążających,
 - c) źródeł wody do celów przeciwpożarowych,
 - d) urządzeń uruchamiających instalacje gaśnicze i sterujących takimi instalacjami oraz innymi instalacjami wpływającymi na stan bezpieczeństwa pożarowego obiektu,
 - e) wyjść ewakuacyjnych albo okien dla ekip ratowniczych,
 - f) wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego oraz kurków głównych instalacji gazowej,
 - g) krat zewnętrznych i okiennic, które zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi powinny otwierać się od wewnątrz mieszkania lub pomieszczenia;
- 19) napełnianie gazem płynnym butli na stacjach paliw, stacjach gazu płynnego i w innych obiektach nieprzeznaczonych do tego celu;
- 20) dystrybucja i przeładunek ropy naftowej i produktów naftowych w obiektach i na terenach nieprzeznaczonych do tego celu.

Bogusław Łabędzki
zabezpieczenia przeciwpożarowe
mgr inż. poż. Bogusław Łabędzki
nr dypl. 6081/4771

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

Karta uzupełnień i zmian w instrukcji bezpieczeństwa pożarowego.

Lp.	Data uzupełnienia	Punkty instrukcji			Treść nowych lub zmienionych punktów instrukcji	Autor uzupełnień lub zmian	AKCEPTUJĘ
		skreślone	dodane	zmienione			(podpis osoby zatwierdzającej)
1.							
2.							

Strony 48-55 - rzuty pomieszczeń.